

JÓZEF SZAJNA

TEATR-PLASTYKA

JÓZEF SZAJNA

TEATR
PLASTYKA

DOM SZTUKI—BWA RZESZÓW 1988

ESSAY WORDS - DRINK - DRINK - DRINK

JÓZEF SZAJNA

ul. Spasowskiego 14 m 8, 00-386 Warszawa

Profesor, artysta malarz, scenograf, reżyser, autor scenariuszy, teoretyk teatru.

Urodził się dnia 13 marca 1922 r. w Rzeszowie.

W czasie okupacji hitlerowskiej działa w ruchu oporu; więzień obozów koncentracyjnych w Oświęcimiu i Buchenwaldzie.

Studiuje na Wydziale Grafiki (dyplom 1952 r.) i na Wydziale Scenografii (dyplom 1953 r.) Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.

W latach 1954—1965 jest pracownikiem naukowym i dydaktycznym w macierzystej uczelni, a jednocześnie scenografem Teatru Ludowego w Nowej Hucie (1955—1963), gdzie tworzy szereg oryginalnych i nowatorskich rozwiązań przestrzeni scenicznej, ingerując w kompetencje reżysera. Od 1962 r. (współrealizacja „Akropolis” z Jerzym Grotowskim). Szajna staje się współtwórcą spektakli, w których plastyka posiada wartość autonomiczną. W 1963 r. Szajna zostaje dyrektorem, kierownikiem artystycznym oraz reżyserem Teatru Ludowego w Nowej Hucie, który prowadzi do 1966 r. W latach 1966—1971 współpracuje z Teatrem Starym w Krakowie, z Teatrem Śląskim w Katowicach, z Teatrem Współczesnym we Wrocławiu, z Teatrem Polskim w Warszawie i z teatrami poza granicami kraju. W 1971 r. Szajna rozpoczyna „Faustem” trzeci — autorski okres twórczości teatralnej, inscenizując przedstawienia według własnych scenariuszy. W sezonie 1971/72 obejmuje dyrekcję Teatru Klasycznego w Warszawie, który przekształca najpierw w STUDIO Teatr-Galerię, a następnie w 1980 r. w Centrum Sztuki STUDIO — jedyną tego typu instytucję artystyczną w Polsce i jedną z niewielu wówczas w świecie, integrującą działalność teatralną, muzyczną i plastyczną, miejsce poszukiwań i demonstracji osiągnięć szczególnie młodych artystów w obrębie wielu dziedzin sztuki. Przy eksperymentalnym Teatrze Szajna zakłada Galerię STUDIO i inicjuje powstanie zbiorów sztuki współczesnej oraz zbiorów bibliotecznych i do-

kumentacji sztuki. Mianowany w 1972 r. profesorem warszawskiej ASP organizuje tu również podyplomowe Studium Scenografii, którym kieruje do 1978 r. kształcąc wielu studentów polskich i zagranicznych. W STUDIO odbywają się sympozja, koncerty-premiery, pokazy filmów o sztuce, działań interdyscyplinarnych i parateatralnych, warsztaty, spotkania i dyskusje z publicznością. W ciągu dziesięciu lat (1972—1982) dzięki twórczości teatralnej Józefa Szajny i licznym występom jego przedstawień: „Repliki” (1973), „Gulgutieri” (1973), „Majakowskiego” (1978) na wielu międzynarodowych festiwalach teatralnych m. in. w Edynburgu, w Villach, w Recklinghausen, w Québec, w Meksyku, na Festiwalach „Teatru Narodów”, na Światowym Festiwalu Teatru w Nancy, na Rasegna Internazionale dei Teatri Stabili we Florencji i na tournée zagranicznych, Centrum Sztuki STUDIO staje się znane w wielu krajach świata jako organizm tworzący i upowszechniający sztukę.

Równolegle z działalnością teatralną Szajna prowadzi szeroką działalność plastyczną, uczestniczy w kilkudziesięciu wystawach plastycznych krajowych i międzynarodowych, m. in. w XXXV Biennale Sztuki w Wenecji (1970), w Festiwalu Sztuki w Edynburgu (1972), w XV Międzynarodowym Biennale Sztuki w Sao Paulo (1979); jego prace znajdują się w wielu muzeach świata i w zbiorach prywatnych. Bierze udział w kongresach i konferencjach dotyczących nowego rozumienia sztuki i teatru, zajmuje się zagadnieniami teatru organicznego i narracji wizualnej.

W uznaniu zasług i twórczości artystycznej Józefa Szajny w 1975 r. jego imieniem nazwano Teatr przy Slavic Cultural Center w Port Jefferson w stanie Nowy Jork, w 1979 r. został honorowym członkiem Międzynarodowego Stowarzyszenia Sztuk Plastycznych ATAR/IAA przy UNESCO, w 1981 r. otrzymał tytuł Akademika ze Złotym Medalem i zaraz potem nagrodę „Złotego Centaura'82” Accademii Italia delle Arti e del Lavoro w Salsomaggiore, a Centro Studi e Ricerche delle Nazioni w Salsomaggiore przyznało artyście

światową nagrodę kulturalną — Statuę Zwycięstwa za rok 1984. Włoska Accademia d'Europa wyróżniła Szajnę nagrodą Europejskiego Sztandaru Sztuki (Vessillo Europeo della Arti), natomiast Accademia Italia w Calvatone przyznała Szajnie „Oscara D'Italia'85” — przeznaczonego dla wybitniejszych twórców współczesnego świata. Ma również Szajna na swoim koncie wiele innych nagród i odznaczeń krajowych i zagranicznych za działalność artystyczną. Józef Szajna jest wieloletnim członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków, Stowarzyszenia Autorów „ZAIKS”, Międzynarodowej Federacji Bojowników Ruchu Oporu FIR, Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju oraz SEC (Societe Européene de Culture).

Ewa Wrońska

WAŻNIEJSZE REALIZACJE TEATRALNE:

SCENOGRAFIA:

- 1953 Aleksander Fadijew: Młoda Gwardia (reż. Andrzej Dobrowolski) — Opole, Teatr Ziemi Opolskiej
- 1954 Antoni Czechow: jednoaktówka (reż. Krystyna Skuszancka) — Opole, Teatr Ziemi Opolskiej
- 1954 Aleksander Maliszewski: Droga do Czarnolasu (reż. Krystyna Skuszancka) — Opole, Teatr Ziemi Opolskiej
- 1955 Andrzej Wydrzyński: Ludzie i cienie (reż. Krystyna Skuszancka) — Opole, Teatr Ziemi Opolskiej
- 1955 Alfred de Musset: Barberyna (reż. Jerzy Krasowski) — Opole, Teatr Ziemi Opolskiej
- 1956 Carlo Gozzi: Księżniczka Turandot (reż. Krystyna Skuszancka, Jerzy Krasowski) — Nowa Huta, Teatr Ludowy, Paryż 1958, Festival du Theatre des Nations, wyróżnienie ITI za scenografię
- 1956 John Steinbeck: Myszy i ludzie (reż. Jerzy Krasowski) — Nowa Huta, Teatr Ludowy
- 1956 John Synge: Bohaterowie naszego świata (reż. Jerzy Zegalski) — Nowa Huta, Teatr Ludowy
- 1957 Franz Werfel: Jacobowsky i pułkownik (reż. Jerzy Krasowski) — Nowa Huta, Teatr Ludowy, Paryż 1958, Festival du Theatre des Nations, wyróżnienie ITI za scenografię
- 1957 Aleksander Fredro: Nowy Don Kichot (reż. Jerzy Krasowski) — Nowa Huta, Teatr Ludowy
- 1957 Jerzy Broszkiewicz: Imiona władzy (reż. Krystyna Skuszancka) — Nowa Huta, Teatr Ludowy
- 1958 Albert Camus: Stan oblężenia (reż. Krystyna Skuszancka, Jerzy Krasowski) — Nowa Huta, Teatr Ludowy
- 1958 Bertold Brecht: Matka Courage i jej dzieci (reż. Krystyna Berwińska) — Warszawa, Teatr Ziemi Mazowieckiej
- 1958 Michel de Ghelderode: Pantegleize (Jaki piękny dzień), (reż. Jerzy Kaliszewski) — Kraków, Teatr Stary
- 1959 William Shakespeare: Burza (reż. Krystyna Skuszancka) — Nowa Huta, Teatr Ludowy
- 1959 Maria Dąbrowska: Geniusz sierocy (reż. Jerzy Krasowski) — Nowa Huta, Teatr Ludowy
- 1959 Friedrich Dürrenmatt: Romulus Wielki (reż. Jerzy Krasowski) — Nowa Huta, Teatr Ludowy

- 1959 Anatol Stern: Cudotwórca (reż. Wanda Laskowska) — Opole, Teatr Ziemi Opolskiej
- 1959 Stanisław Ignacy Witkiewicz: Wariat i zakonnica, W małym dworku (reż. Wanda Laskowska) — Warszawa, Teatr Dramatyczny
- 1959 Zygmunt Krasiński: Nie-Boska Komedia (inscenizacja i reżyseria Bohdan Korzeniewski) — Łódź, Teatr Nowy
- 1959 Piotr Czajkowski: Dziadek do orzechów, balet — Bytom, Opera Śląska
- 1959 Giuseppe Verdi: Don Carlos (reż. Jerzy Zegalski) — Bytom, Opera Śląska
- 1960 Ajschylos: Oresteja (reż. Krystyna Skuszanka, Jerzy Krasowski) — Nowa Huta, Teatr Ludowy
- 1960 Juliusz Kaden-Bandrowski: Radość z odzyskanego śmietnika (według powieści „Generał Barcz” — reż. Jerzy Krasowski) — Nowa Huta, Teatr Ludowy, powtórzenie: 1962 Wrocław, Teatr Polski
- 1961 William Shakespeare: Wieczór Trzech Króli (reż. Krystyna Skuszanka) — Nowa Huta, Teatr Ludowy
- 1962 Adam Mickiewicz: Dziady (reż. Krystyna Skuszanka, Jerzy Krasowski) — Nowa Huta, Teatr Ludowy
- 1962 Bohdan Drozdowski: „Klatka”, „Kondukt” (reż. Jerzy Krasowski) — Nowa Huta, Teatr Ludowy
- 1962 William Shakespeare: Jak wam się podoba (reż. Krystyna Skuszanka) — Nowa Huta, Teatr Ludowy
- 1962 Friedrich Dürrenmatt: Frank V (reż. Jerzy Jarocki) Katowice, Teatr im. St. Wyspiańskiego
- 1962 Konstantin Simonow: Czwarty (reż. Ireneusz Erwan) — Rzeszów, Teatr im. Wandy Siemaszkowej
- 1963 William Shakespeare: Sen nocy letniej (reż. Lidia Zamkow) — Nowa Huta, Teatr Ludowy
- 1964 Sofokles: Antygona (reż. Olga Lipińska) — Nowa Huta, Teatr Ludowy
- 1964 Ajschylos: Siedmiu przeciw Tebom (reż. Piotr Paradowski) — Nowa Huta, Teatr Ludowy
- 1969 Stanisław Wyspiański: Bolesław Śmiały (reż. Helmut Kajzar) — Wrocław, Teatr Współczesny
- 1970 William Shakespeare: Macbeth (reż. Colin George) Sheffield (Wielka Brytania), The Playhouse (realizacja gościnnie)
- 1972 Mikołaj Gogol: Nos (reż. Bohdan Korzeniewski) — Warszawa, Teatr Studio.

REŻYSERIA I SCENOGRAFIA

- 1962 Stanisław Wyspiański: Akropolis (realizacja wspólnie z Jerzym Grotowskim) — Opole, Teatr-Laboratorium „13 rzędów”
- 1963 Joanna Gorczycka: Post u ludożerców — Częstochowa, Teatr Polski, debiut reżyserski
- 1963 Mikołaj Gogol: Rewizor — Nowa Huta, Teatr Ludowy
- 1964 Witold Wandurski: Śmierć na gruszy (scen. Daniel Mróz) — Nowa Huta, Teatr Ludowy
Kolejne realizacje: 1966 Warszawa, Teatr Ateum; 1968 Wrocław, Teatr Współczesny; 1970 Katowice, Teatr Śląski
- 1965 Miguel de Cervantes: Don Kichot — Nowa Huta, Teatr Ludowy
- 1965 Tadeusz Hołuj: Puste pole — Nowa Huta, Teatr Ludowy
1965 Florencja, Rassegna Internazionale dei Teatri Stabili

- 1965 Włodzimierz Majakowski: Misterium Buffo — Nowa Huta, Teatr Ludowy
- 1966 Franz Kafka: Zamek — Nowa Huta, Teatr Ludowy
- 1967 Stanisław Ignacy Witkiewicz: Oni i Nowe Wyzwolenie — Kraków, Teatr Stary
- 1967 Włodzimierz Majakowski: Łaźnia — Kraków, Teatr Stary
1968 Belgrad, Międzynarodowy Festiwal Teatralny „Bitef 212”
- 1967 Charles Gounod: Faust — Kraków, Opera
- 1968 Sean O'Casey: Szkarłatny pył — Katowice, Teatr Śląski
- 1969 Ernest Bryll: Rzecz Listopadowa — Katowice, Teatr Śląski.

SPEKTAKLE AUTORSKIE

(scenariusze, reżyseria, scenografia)

„FAUST” wg J. W. Goethego — Warszawa, Teatr Polski, 1971.

„WITKACY” na motywach sztuk St. I. Witkiewicza — Warszawa, Teatr STUDIO, 1972; występy zagraniczne: Florencja, Rassegna Internazionale dei Teatri Stabili, 1973; Dortmund, Dni Kultury Polskiej, 1975; Amsterdam, Theater de Brakke Grond (realizacja gościnna), 1977.

„REPLIKA IV” — Warszawa, Teatr STUDIO, 1973; występy zagraniczne: „Replika I” environment — Muzeum Sztuki w Göteborgu, 1971; „Replika II” — Edinburgh Festival, „Richard Demarco Gallery”, 1972; „Replika III” — Nancy, Festival Mondial du Théâtre, 1973; „Replika IV” — Essen, Dni Kultury Polskiej, 1974; tournée po Stanach Zjednoczonych i Meksyku, udział

w III Międzynarodowym Festiwalu „Cervantino”, 1975; Dortmund, Dni Kultury Polskiej, 1975; Budapeszt, 1975 tournée po Holandii, 1975; Sztokholm, 1976; Lizbona, 1977; Villach, Międzynarodowy Festiwal „Spectrum 77”, 1977; Paryż, Festiwal Teatru Narodów, 1977; Bukareszt, 1978; Madryt, Barcelona, 1978; Międzynarodowy Festiwal w Bergen, 1979; Festiwal Teatralny w Tampere, 1979; Stuttgart, IX Kongres AIAP/IAA, 1979, „Replika V” — tournée po Francji, 1980; Caracas, Międzynarodowy Festiwal Teatralny, 1983; „Replika VI” — Istambuł, Międzynarodowy Festiwal Teatralny, 1984; Essen, Dni Kultury Polskiej, 1984; Bruksela, Międzynarodowy Festiwal Teatralny, 1985; Québec, Międzynarodowy Festiwal Teatralny, 1986; Hawana, Santiago da Cuba, 1986; „Replika VII” — Tel-Awiw, Teatr Habima, 1986; Moskwa, 1987.

„GULGUTIERA”, scenariusz Maria Czarnerle i Józef Szajna — Warszawa, Teatr STUDIO; Berlin Zachodni, Teatr „Forum”, (realizacja gościnna), 1974.

„DANTE” na kanwie „Boskiej Komedii” — Warszawa, Teatr STUDIO, 1974; występy zagraniczne: Florencja, prapremiera światowa otwierająca X Rassegna Internazionale dei Teatri Stabili, 1974; Essen, Dni Kultury Polskiej, 1974; tournée po Holandii 1975; tournée po USA 1976; Recklinghausen, Festiwal „Ruhrfestspiele”, 1977; Paryż, Festiwal „Teatru Narodów”, 1977; Londyn, 1979; „Dante żywy” — Dubrownik, Teatr im. M. Drzića, 1981, realizacja gościnna, prapremiera z okazji otwarcia Międzynarodowego Kongresu „Dante i świat słowiański”; Sofia, Festiwal „Teatru Narodów”, 1982; Iyaskyla, Międzynarodowy Festiwal Sztuki, 1984; „Dante współczesny” — Essen, Opernhaus, realizacja gościnna, 1985; Moskwa, Erewań, 1987.

„DOBRODZIEJ ZŁODZIEI” Karola Irzykowskiego i Henryka Moherta (współpraca reżyserska Andrzej Ziębiński) — Warszawa, Teatr STUDIO, 1975.

„CERVANTES” — Warszawa, Teatr STUDIO, 1976; występy zagraniczne: Meksyk, Międzynarodowy Festiwal „Cervantino”, 1980.

„MAJAKOWSKI” — Warszawa, Teatr STUDIO, 1978; występy zagraniczne: Tampere, Międzynarodowy Festiwal Teatralny, 1979.

„ŚMIERĆ NA GRUSZY” Witolda Wandurskiego — Warszawa, Teatr STUDIO.

WAŻNIEJSZE WYSTAWY PLASTYCZNE:

INDYWIDUALNE:

1958, 1962 Kraków, BWA — malarstwo

1964 Rzeszów, Muzeum Ziemi Rzeszowskiej — malarstwo, collages

1965 Florencja, Teatro Pergola — malarstwo, scenografia

1966 Padwa, Rzym, Instytut Kultury Polskiej — malarstwo, scenografia

1966 Kraków, Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych — malarstwo

1967 Belgrad, „Atelier 212” — malarstwo, scenografia

1968 Nicea, Club Artaud — happening „Deballage”, Theatre 06 — obrazy, collages, kukły

1968 Kraków, Galeria Arkady — malarstwo (I Nagroda Roku 1968)

1969 Warszawa, Galeria Współczesna — „Reminiscencje” (environment), malarstwo, collages, projekty scenograficzne: 1969 Lublin, BWA

1970 Nowa Huta, Galeria Rytm — malarstwo, układ przestrzenny

1970 Sheffield, The Playhouse — scenografia

1972 Warszawa, Galeria STUDIO — malarstwo, scenografia

1972 Łódź, Teatr Wielki i KMPiK — collages, assemblages, projekty scenograficzne

1973 Florencja, Teatro Pergola — malarstwo, scenografia

1974 Nowa Huta, KMPiK — collages

1974 Konin, Galeria Plastyki Teatralnej TKT — obrazy, collages, projekty scenograficzne

1975 USA, Meksyk — wystawa prac scenograficznych

1975 Budapeszt, Ernst Muzeum — obrazy, collages, projekty scenograficzne

1975 Warszawa, Galeria STUDIO — malarstwo, grafika, projekty scenograficzne, environment „Sylwety”

1977 Toruń, Festiwal Teatrów Polski Północnej — wystawa prac

1977 Gdynia, BWA — obrazy, collages, environment, fotogramy

1977 Wiedeń, Polski Instytut — projekty scenograficzne

1977 Villach, Międzynarodowy Festiwal „Spectrum 77” — projekty scenograficzne

1978 Frankfurt, Kunstverein — environmet „Reminiscencje”

1978 Białystok, BWA — malarstwo, scenografia, environmet „Ślady”

1979 Warszawa, Galeria STUDIO — „Retrospekcje Szajny”

1979 Stockholm, Instytut Kultury Polskiej — obrazy i collages

- 1979 Szczecin, Galeria Sztuki BWA — malarstwo, collages, environment, dokumentacja teatralna
- 1980 Meksyk — wystawa dorobku scenograficznego
- 1980 Koszalin, BWA — malarstwo, environment „Ślady”, dokumentacja teatralna
- 1980 Francja (Rennes, Avignon, Mulhouse, Paryż) — scenografia, malarstwo, dokumentacja teatralna
- 1981 Sofia, Ośrodek Informacji i Kultury Polskiej — scenografia
- 1982 Warszawa, Galeria STUDIO — environment „Ślady II” z okazji 60-tej rocznicy urodzin artysty i 10-lecia Galerii STUDIO
- 1982 Lublin, BWA — environment
- 1983 Budapeszt, Ośrodek Informacji i Kultury Polskiej — dokumentacja teatralna 1957—1979
- 1983 Chełm, Muzeum Okręgowe — obrazy, collages, environment, dokumentacja teatralna
- 1983 Caracas, Centrum Teresy Carreno — dokumentacja teatralna
- 1984 Berlin Wsch. Ośrodek Informacji i Kultury Polskiej — dokumentacja teatralna
- 1984 Istambuł, Galeria Taksim i Yildiz Kultur — „Retrospekcje Szajny”
- 1984 Warszawa, Fabryka im. gen. K. Świerczewskiego — environment „Sylwety i cienie”
- 1985 Essen, Opernhaus — obrazy, collages, rysunki, dokumentacja teatralna
- 1985 Bochum, Muzeum Sztuki Współczesnej — obrazy, collages, environment
- 1985 Ciechanów, WDK — Szkice, projekty, realizacje
- 1985 Zamość, BWA — rysunki, collages, fotogramy z realizacji teatralnych
- 1985 Bruksela, Centrum Kultury „La Botanique” — malarstwo i dorobek artystyczny, Szkoła Scenografii „Bellone” — projekty scenograficzne i dorobek teatralny
- 1986 Tel-Awiw, Muzeum Narodowe im. Heleny Rubinstein — malarstwo, collages, projekty scenograficzne
- 1986 Katowice, BWA — „Sztuka Józefa Szajny” (Festiwal Teatru Wizji i Plastyki), I Spotkania
- 1986 Bydgoszcz, BWA — „Sztuka Józefa Szajny”
- 1986 Kraków, BWA — „Józef Szajna: Plastyka. Teatr”. Retrospektywna wystawa dorobku artystycznego z okazji 40-lecia pracy twórczej
- 1987 Moskwa, Centralny Dom Artysty — „Józef Szajna: Plastyka. Teatr”
- 1987 Paryż, Ośrodek Kultury Polskiej — „Józef Szajna: Plastyka. Teatr” (wybór)
- 1987 Warszawa, CBWA „Zachęta” — wystawa retrospektywna „Józef Szajna: Plastyka, Teatr” z okazji 65-rocznicy urodzin i 40-lecia pracy twórczej
- 1988 Białystok, BWA — wystawa obrazów, collages, instalacja „Sylwety i cienie”
- 1988 Praha — wystawa fotogramów teatralnych.

ZBIOROWE:

- 1959, 1960, 1962 Kraków — wystawa Grupy Artystycznej MARG
- 1960 Warszawa — Ogólnopolska Wystawa Malarstwa i Plakatu w XV-lecie PRL
- 1962 Warszawa — Ogólnopolska Wystawa Scenografii w XV-lecie PRL (Nagroda III stopnia Ministra)
- 1962 Sofia, Budapeszt — Wystawa Polskiej Grafiki

- 1963 Tokio, 1965 Wenecja, 1967 Nancy, 1968 Nicea, 1969 Berlin Zachodni, Moskwa — Wystawa Polskiego Plakatu i Scenografii
- 1964 Kraków — Wystawa Malarstwa w XX-lecie PRL
- 1965 Baden-Baden, Kunsthalle, Oslo, Muzeum Sztuki — Międzynarodowa wystawa „Bild und Bühne”
- 1965 Rzeszów — Ogólnopolska wystawa „Jesienne Konfrontacje”
- 1967 Praga — Quadriennale Scenografii
- 1968 Zürich, Kunstgewerbe Museum — międzynarodowa wystawa „Collagen”
- 1969, 1973 Kraków — „Spotkania Krakowskie”
- 1969 Le Havre — wystawa „Exposition Theatre Mondiale”
- 1969 Mediolan — wystawa „Współczesne malarstwo polskie”
- 1969 Kraków — Pawilon Wystawowy krakowskiego Okręgu ZPAP — wystawa „Malarstwo w XXV-lecie PRL”
- 1970 Wenecja — XXXV Międzynarodowe Biennale Sztuki
- 1971 Kraków — wystawa „Prezentacje 1970”
- 1971 Oslo, Muzeum Sztuki Użytkowej — Wystawa scenografii polskiej
- 1971 Recklinghausen — XXV Ruhrfestspiele, Festiwal Kultury
- 1971 Göteborg, Kunstmuseum — „Replika I”
- 1971 Londyn, Victoria and Albert Museum; Bilingham — „Teatr Polski”
- 1971 Praga — Quadriennale Scenografii (Złoty medal)
- 1972 Edynburg, Richard Demarco Gallery — Międzynarodowy Festiwal Sztuki
- 1972 Neuchatel, Musée d’Ethnographie — „Pologne — Théâtre et Société”
- 1972 Warszawa, IV Festiwal Sztuki (I nagroda i Złoty medal)
- 1973 Shimizu (Japonia), Muzeum Kultur Narodowych przy Uniwersytecie MIHO — wystawa „Polska”
- 1974 Monachium — Międzynarodowa Wystawa „Exempla” (Srebrny medal)
- 1975 Warszawa, CBWA „Zachęta” — wystawa „30 dzieł na XXX-lecie PRL”
- 1975 Warszawa, CBWA „Zachęta” — „Plastyka na zamówienie społeczne”
- 1976 Stockholm, Södra Teater — wystawa „Polska Sztuka Współczesna”
- 1976 Warszawa, Dom Artysty Plastyka ZPAP — wystawa „W kręgu metafory”
- 1977 Porto, Lizbona, Madryt, Hawana — „Polska Sztuka Współczesna”
- 1978 Warszawa, Galeria ZPAP — VII Festiwal Sztuk Pięknych
- 1979 Warszawa, CBWA „Zachęta” — „Scenografia polska”
- 1979 Lyon, Centre ELAC — „25 polskich artystów współczesnych”
- 1979 Sarajewo, Skopje, Titograd — „Polskie malarstwo współczesne”
- 1979 Brazylia — XV Międzynarodowe Biennale Sztuki w Sao Paulo
- 1979 Stuttgart — Kongres AIAP

- 1980 Berlin, Nationalgalerie — Światowa Wystawa Sztuki „Bilder vom Menschen in der Kunst des Abendlandes”
- 1980 Warszawa, Akademia Sztuk Pięknych — wystawa „75 lat warszawskiej ASP”
- 1981 Sopot, BWA — Ogólnopolska Wystawa „Polska — krajobraz, ludzie idee” (nagroda publiczności)
- 1983 Salsomaggiore — międzynarodowa prezentacja sztuki
- 1983 Paryż, Centrum George Pompidou — prezentacja dorobku teatralnego w ramach wystawy polskiej sztuki
- 1983 Bochum — Stadtmuseum
- 1985 Warszawa, Muzeum im. X. Dunikowskiego — „Xawery Dunikowski i polscy artyści w obozie koncentracyjnym 1940—1945”
- 1986 Warszawa, CBWA „Zachęta” — „Życie ludzkie — los Ziemi” — wystawa malarstwa, grafiki, rzeźby przygotowana z okazji Kongresu Intelktualistów.

WAŻNIEJSZE NAGRODY, ODZNACZENIA I TYTUŁY HONOROWE

- 1956 Nagroda Artystyczna Nowej Huty
- 1957 Nagroda Krytyki
- 1959 Odznaka Budowniczego Nowej Huty
- 1959 Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski
- 1962 I Nagroda na Ogólnopolskim Festiwalu Filmów Krótkometrażowych w Krakowie
- 1962 nagroda zespołowa na festiwalu teatralnym we Wrocławiu

- 1962 Nagroda III stopnia Ministra Kultury i Sztuki
- 1965 Złota Odznaka Miasta Krakowa
- 1968 I Nagroda Roku 1968 Galerii „Arkady” w Krakowie
- 1969 Medal Pamiątkowy 150-lecia ASP w Krakowie
- 1969 III nagroda za inscenizację festiwalu w Kaliszu
- 1970 Dyplom Honorowy z okazji XX-lecia Nowej Huty
- 1971 Nagroda II stopnia Ministra Kultury i Sztuki
- 1971 Nagroda Miasta Krakowa za nowatorstwo i poszukiwania inscenizacyjne oraz za wysokie osiągnięcia w zakresie plastyki teatralnej
- 1971 Złoty Medal na Quadriennale Scenografii w Pradze
- 1972 I Nagroda i Złoty Medal na IV Festiwalu Sztuki w Warszawie
- 1974 Srebrny Medal na Międzynarodowej Wystawie „Exempla” w Monachium
- 1975 Złota Odznaka Zasłużonego Działacza Kultury
- 1975 Złota Odznaka ZPAP
- 1975 Medal XXX-lecia PRL
- 1976 Medal Pamiątkowy Muzeum w Oświęcimiu z okazji XXX-lecia działalności
- 1977 Nagroda Specjalna za wizję plastyczną „Cervantesa” na XIII Kaliskich Spotkaniach Teatralnych
- 1978 Dyplom Ministra Spraw Zagranicznych za popularyzację kultury polskiej za granicą
- 1978 Nagroda I stopnia Komisji Rektorskiej ASP w Warszawie za osiągnięcia w pracy dydaktycznej
- 1979 Nagroda I stopnia Prezesa Rady Ministrów za twórczość artystyczną

- 1979 Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski
- 1980 Medal Pamiątkowy 75-lecia ASP w Warszawie
- 1981 Tytuł Akademika i Medal Złotego Centaura wraz z Nagrodą Accademii Italia della Arti e del Lavoro w Salsomaggiore Terme
- 1982 Złota Odznaka „Za Zasługi dla Warszawy”
- 1982 Nagroda I stopnia „Trybuny Ludu”
- 1983 Statua Zwycięstwa (Statue of Victory) — Światowa Nagroda Kulturalna Centro Studi e Ricerche della Nazione w Salsomaggiore
- 1983 Złoty Medal Międzynarodowego Parlamentu do Spraw Bezpieczeństwa i Pokoju — za działalność artystyczną
- 1984 Medal 40-lecia Polski Ludowej
- 1984 Wstęga ze Złotym Medalem (Europejski Sztandar Sztuki — Vessillo Europeo Della Arti) włoskiej Accademii d'Europa
- 1985 Order Sztandaru Pracy I Klasy
- 1985 Nadanie tytułu profesora nadzwyczajnego przez Radę Państwa
- 1985 Dyplom Honorowy Polskiego Ośrodka ITI za wybitne osiągnięcia w popularyzacji polskiej sztuki teatralnej za granicą
- 1985 Nadanie Krzyża Oświęcimskiego przez Radę Państwa
- 1985 „Oscar d'Italia 1985” Accademii D'Europa w

Calvatone przeznaczony dla najwybitniejszych twórców współczesnego świata

- 1986 Honorowa Odznaka „Zasłużony dla Kultury Narodowej”
- 1986 Nagroda za „Replikę VI” na Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym w Quebec w Kanadzie
- 1987 Nagroda M. St. Warszawy „Za wybitne zasługi dla Warszawy”
- 1988 Nagroda Specjalna Ministra Spraw Zagranicznych „Za wybitne osiągnięcia w popularyzacji polskiej sztuki za granicą”
- 1988 Medal Złotego Centaura Accademii Italia.

PRACE W ZBIORACH:

Muzeów Narodowych w Warszawie, Krakowie, Wrocławiu, Muzeów Okręgowych w Bydgoszczy, Chełmie, Lublinie, Rzeszowie, Muzeum Sztuki w Łodzi, Muzeów Teatralnych w Warszawie, Katowicach i Krakowie, Galerii Centrum Sztuki STUDIO w Warszawie, Ośrodka Kultury Kombinat im. Lenina w Krakowie, CBWA „Zachęta” w Warszawie, BWA w Białymstoku, Wyższej Szkoły Rolniczo-Pedagogicznej w Siedlcach, Galerii D'Arte „Cortina” w Mediolanie, Muzeum Sztuki w Recklinghausen, Muzeum Miasta Gandawy, Accademii Italia delle Arti e del Lavoro w Salsomaggiore Terme, Muzeum Miasta Bochum, Muzeum Sztuki w Göteborgu, Muzeum im. A. Puszkina w Moskwie, Muzeum Historii RFN w Bonn oraz w kolekcjach prywatnych.

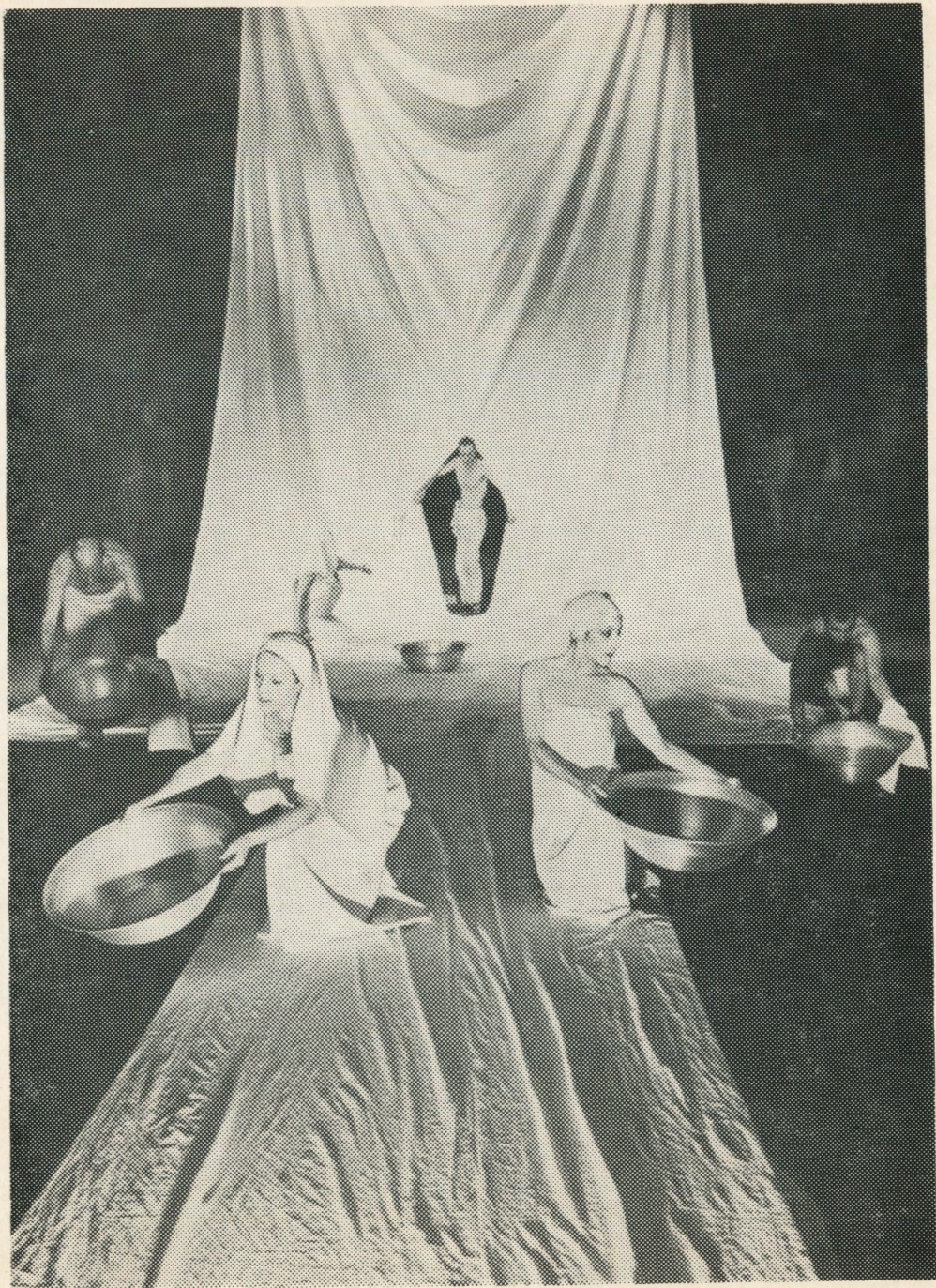
„WITKACY” — Teatr Studio — Warszawa, 1972
Scenariusz, reżyseria i scenograf. Józef Szajna

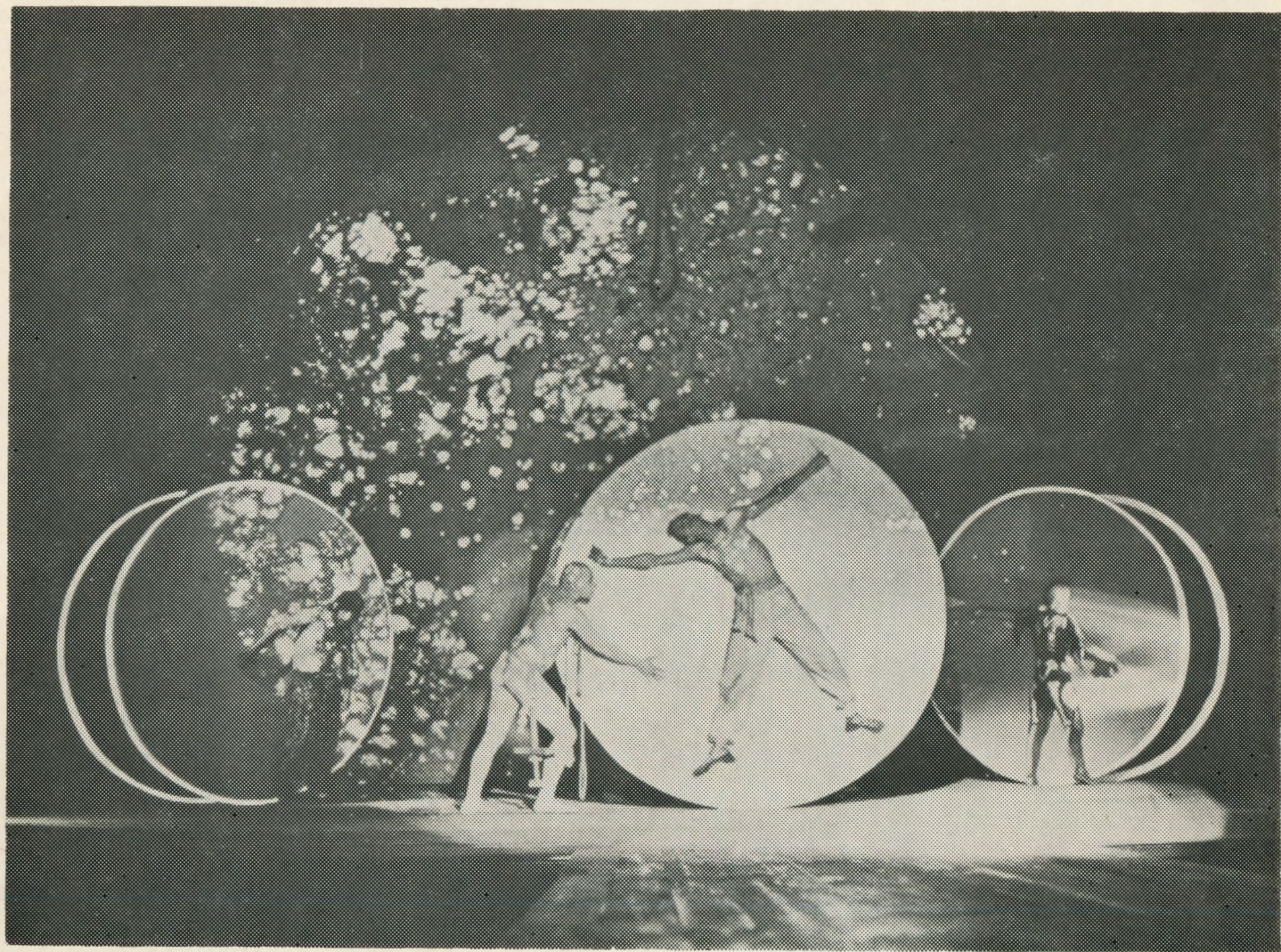
„CERVANTES” — prapremiera Teatr Studio — Warszawa, 1977

„REPLIKA III“
prapremiera polska, 1973

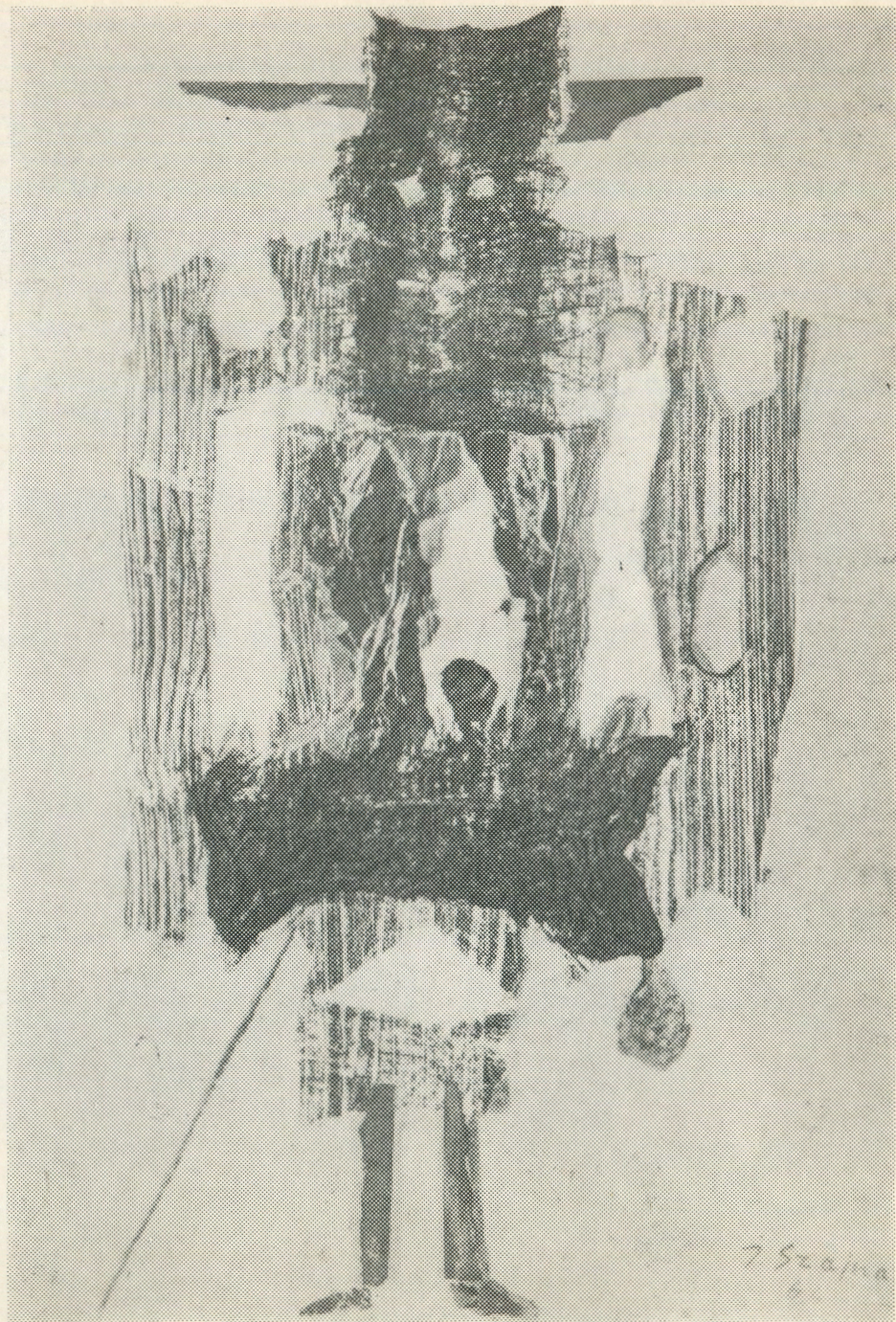

„DANTE”
prapremiera — Festiwal
we Florencji, 1974

„DANTE” — finał prapremiera, Festiwal we Florencji 1974

„DANTE”
program - Festiwal
we Florencji 1974

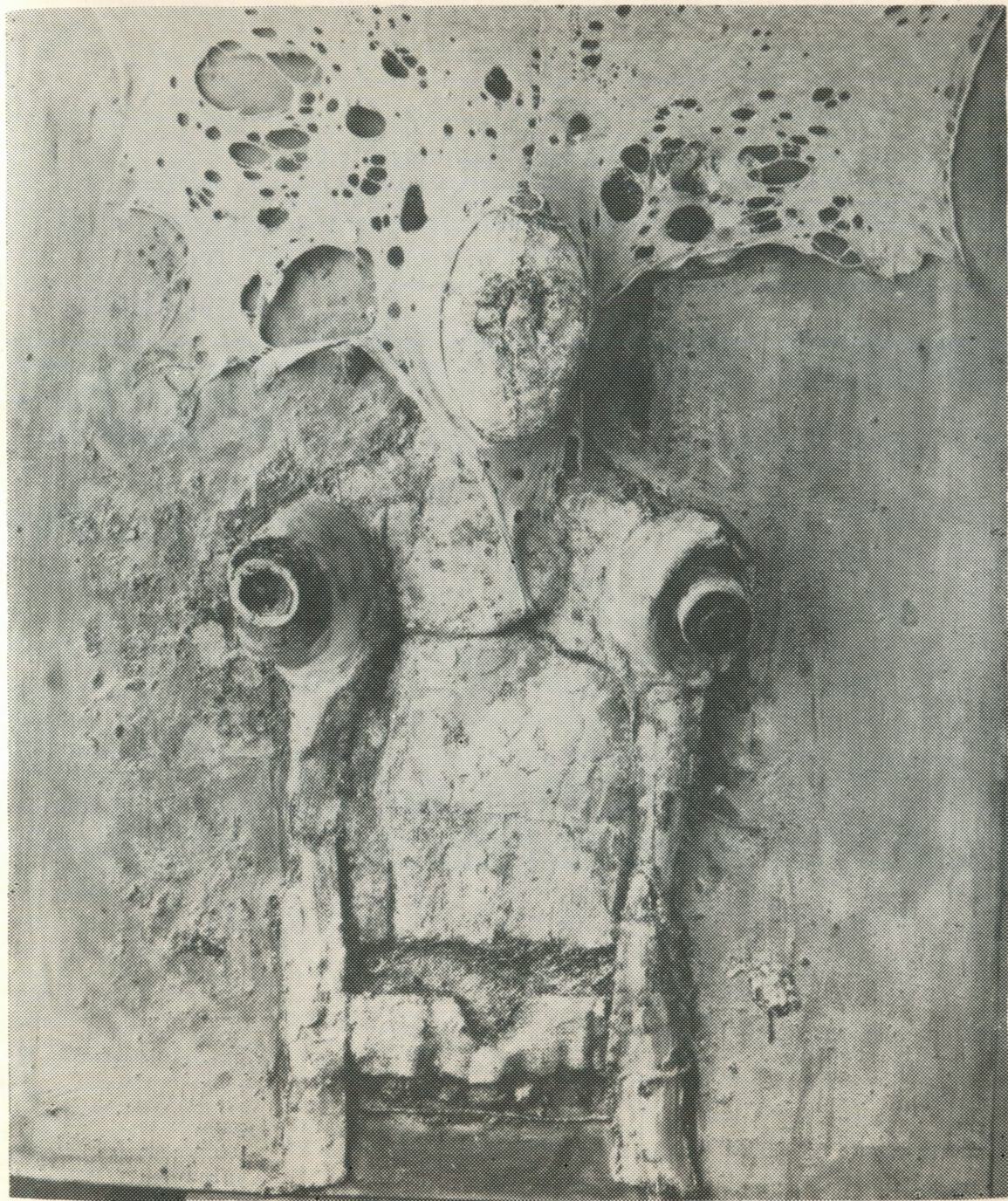

„POSTAĆ”
z cyklu „Wariacje teatralne”
1962

7 Szajna

„ROZPAD”
z cyklu „Nasz wiek XXI”
1985

„POSTAĆ” — 1966
wł. Muzeum
Narodowego
w Krakowie

„MASKA” — assemblage — 1963
wł. prof. Bohdana Korzeniewskiego

foto: Z. Rytka, W. Plewiński

RzZG Druk. Łańcut zam. 4673/88 250 W-4-19 G. 200 A ze zbiorów

Zbigniewa Rymarza